

telse af værfter og værksteder og en hertil svarende besparelse på driftsbudgettet.

Det forudsatte *investeringsbudget* vil ikke kunne dække udgifterne til alle de anskaffelser og arbejder, som søværnskommandoen anser for nødvendige for at holde flådens og kystdefensionens effektivitet oppe på det ønskelige niveau. Søværnskommandoen finder dog ikke, at dette kan motivere en ændring af de i forsvarsloven af 1960 angivne styrkemål for så vidt angår egentligt krigsskibsmateriel, hvorimod justeringer, med hensyn til kystdefensionen og skibe til særlige formål, kan accepteres og i øvrigt allerede delvis er gennemført. Således er bl. a. skoleskibet *Ægir* og 10 landgangsfartøjer nylig udgået af flådens tal uden erstatning, ligesom antallet af orlogskuttere er ved at blive reduceret fra 18 til 12.

Opretholdelse af styrkemålet for egentlige krigsskibe under nævnte vilkår nødvendiggør ydermere, at levealderen for visse enheder udstrækkes så meget, som det ud fra tekniske og operative krav vil være forsvarligt, ligesom de fordringer, der stilles til enhedernes udstyr og udrustning m.v., må holdes på et så beskedent niveau, som det kan forsvares under hensyntagen til de materieltyper, som andre lande disponerer over.

Med hensyn til fremtidige nybygninger må det forudses, at den tekniske udvikling vedrørende såvel skrog og maskinerier som bestyknin g kan bevirke ændringer i enhedernes størrelse i forhold til i dag. Det forventes således, at deplacementet for større enheder — og dermed bekostning for skrog og maskineri — kan reduceres i forhold til nuværende fregatter. Til gengæld er der en stigende tendens for visse små enheders vedkommende til øget deplacement hovedsageligt på grund af udvidet mekanisering. Der er endvidere visse besparelsesmuligheder ved, at visse mindre skibstyper med forskellige opgaver kan slås sammen i én fælles type.

Samlet påregnes disse foranstaltninger i givet fald at medføre udgiftsbesparelser og samtidig øget fleksibilitet hvad angår anvendelse af enhederne.

4.1.3. For flyvevåbnet.

For driftsbudgettets vedkommende udtaler flyverkommandoen, at under forud-

sætning af en fortsat standardisering af flytyper og af en effektivisering af forsynings- og vedligeholdelsesvirksomheden i flyvevåbnet vil der kunne opnås en tilpasning til den stedfundne reduktion af driftsbudgettet med 2 pct. (12,8 mill. kr.).

Overgangsmæssigt må det kunne påregnes, at det antal fly, som flyvevåbnet aktuelt mangler i forhold til mindstemålene — sammenholdt med den begrænsede aktivitet, der kan præsteres med nuhavende ældre MAP-leverede kampfly — vil muliggøre en tilsvarende begrænsning af driftsomkostningerne.

Det bemærkes dog, at flyverkommandoen forudsætter fornøden kompensation (tilpasning af driftsbudgetrammen) for merudgifter i takt med endelig opbygning af raketluftforsvaret (HAWK) og tilsvarende for NADGE-driftsudgifter, efterhånden som disse gør sig gældende.

Den meget betydelige reduktion af flyvevåbnets driftsbudget i 1968-69 sammenholdt med omhandlede reduktion på 2 pct. kan dog ikke undgå at virke stærkt begrænsende på evnen til at yde finansieringsbidrag fra flyvevåbnets driftsbudget til anskaffelse af fly.

Det vil være muligt inden for det forudsatte *investeringsbudget* i princippet fortsat at opretholde de gældende styrkemål, idet der foretages en række kvalitative tilpasninger og i øvrigt bygges på standardisering.

Materiellets planlagte levetid forlænges til et — teknisk og flyvesikkerhedsmæssigt forsvarligt — maksimum; således regnes med en levetid for kampfly på ca. 15 år og for raketenheder på ca. 22 år.

Størrelsen af flyvende eskadriller og raketafdelinger er påregnet uændret i forhold til nugældende lovgivning. Det vil sige, at der ved anskaffelse af en eskadrille kampfly indkøbes 23 fly, nemlig 16 normerede, 4 til dækning af tab og 3 to-sædede fly til instruktion i luften. Der planlægges ikke anskaffelse af yderligere attrition-fly, hvilket betyder, at der må regnes med reduktion i det normerede antal på 16 fly i de sidste år af materiellets levetid.

Ved anskaffelse af de første DRAKEN-eskadriller er opnået forholdsvis lave priser — dels af handelsmæssige årsager — men også fordi flyvevåbnet har været tilbage-